

Bilag 2.**Den overordentlige Kommission
af 8. August 1914.**

København, den 17. Maj 1918.

Hermed 4 Bilag.

Til Indenrigsministeriet.

Efter at Indenrigsministeriet i Skrivelse af 2. d. M. har meddelt i Princippet at kunne tiltræde Kommissionens Indstilling af 25. f. M. om Oprettelse af en Uldcentral paa det i Tekstilfabrikantforeningens Indstilling af 23. f. M. anførte Grundlag, har Kommissionens Uldudvalg i Forbindelse med Forretningsudvalget forhandlet nærmere om Sagen bl. a. med Tekstilfabrikantforeningens Uldudvalg samt Repræsentanter for de udenfor Tekstilfabrikantforeningen staaende Uldspinderier og for Manufakturhandlere i Provinsen.

Under disse Forhandlinger er der fra Uldspinderierne, jfr. den i Afskrift vedlagte Skrivelse af 15. d. M. fra Uldspinderierne, hvilken Kommissionen modtog i Gaar efter Mødets Afslutning, navnlig blevet udtalt store Betæneligheder ved det i Tekstilfabrikantforeningens Forslag foreslaaede Grundlag for Fordelingen af Ulden, nemlig hver Fabriks samlede Kartemaskinbredde, ligesom man ogsaa nærede Betænelighed ved et Paabud om Leveringspligt for alle Producenter af Uld, idet ikke faa af disse Virksomheder arbejder direkte for de uldproducerende Landbrugere.

Fra Udvalgenes Side har man imidlertid ment i Hovedsagen at burde fastholde Tekstilfabrikantforeningens Forslag, men man har paa den anden Side ikke villet modsætte sig, at der indrømmedes visse Lempelser i begge de anførte Retninger, saafremt det kan ske, uden at hele Ordningen derved gøres illosorisk eller Grundlaget for den forrykkes.

Som det vil fremgaa af de i Afskrift vedlagte Skrivelser af 11. og 15. d. M. fra Tekstilfabrikantforeningen, hvori Forslaget om Uldcentralen nærmere er udformet, har Foreningen herefter ændret sit oprindelige Forsag derhen, at der ved Fordelingen af Ulden foruden til Fabrikkens samlede Kartemaskinbredde ogsaa kan tages Hensyn til de enkelte Virksomheders tidligere Forbrug, hvor Forholdene taler derfor, og Bestemmelsen om Producenternes Afleveringspligt lempes saaledes, at det tillades disse til eget Forbrug at tilbageholde $\frac{1}{2}$ kg Uld pr. virkeligt Familien medlem.

Dette mere detaillerede og efter de forskellige Interesser tillempede Forslag har Kommissionen derefter gjort til Genstand for nærmere Drøftelse i sit i Gaar afholdte Møde, hvor navnlig Spørgsmaalet om Uldproducentens Tilbageholdelsesret gav Anledning til en mere indgaaende Forhandling, idet Fru Lauridsen og Neergaard var tilbøjelige